

[Γ.Α.Φ CD 14- Φάκελος 3]
N-667-10

Ο φάκελος με τον κωδικό N-667-10 περιέχει ένα στρατιωτικό έγγραφο, 53 σελίδων συνολικά με ημερομηνία καταγραφής 29.4.1950.

Σελίδες 1-53 (περίληψη)

Αφορούν στη θέση του υποστράτηγου Helmuth Reinhardt αναφορικά με την πραγματοποίηση και αντιμετώπιση των γερμανικών αεραποβάσεων κατά τη διάρκεια του Β'. Π. Π. αναφέροντας μ.α. την ανάγκη σχηματισμού του σώματος Αλεξιπτωτιστών (καταγράφονται καθήκοντα), την ιδιαίτερου τύπου στρατιωτική εκπαίδευση ανδρών και αξιωματικών των αλεξιπτωτιστών (προϋποθέτοντας ιδιαίτερα ψυχικά χαρίσματα), το στρατιωτικό εξοπλισμό αυτών (για την Κρήτη αναφέρεται η ρίψη φέροντας μαζί τους μόνο πιστόλια και χειροβομβίδες και η ρίψη των υπολοίπων όπλων και πυρομαχικών σε κιβώτια), την επέμβαση ανεμοπλάνων, ρυμουλκών και μεταγωγικών, τη διεξαγωγή 2 μεγάλης κλίμακας γερμανικών αεραποβάσεων -τον Μάιο 1940 στην Ολλανδία και τον αντίστοιχο μήνα το 1941 για την κατάκτηση της Κρήτης (αναφέρεται η δραστηριοποίηση της 5ης Ορεινής Μεραρχίας αντί της 22ης Μεραρχίας Πεζικού λόγω μη έγκαιρης άφιξης της στην Ελλάδα και η εναέρια κυριαρχία της Γερμανικής Πολεμικής Αεροπορίας)- και 2 μικρότερης στη Λέρο και Αρδέννες, τις προετοιμασίες αεραπόβασης -επιλογή του κατάλληλου χώρου, σημασία της από αέρα αναγνώρισης αυτού (σχετικά με τη Μάχη της Κρήτης αναφέρεται η εντελώς ανεπαρκής αναγνώριση προκαλώντας σοβαρά σφάλματα όπως λανθασμένες αναφορές περί των συμμαχικών θέσεων π.χ τη φυλακή στο δρόμο Αλικιανού-Χανίων ως αποθήκη σίτισης, η -σε αντίθεση με την Ολλανδία- έλλειψη του στοιχείου του αιφνιδιασμού καταγράφοντας έτσι μεγάλες απώλειες μεταξύ των γερμανικών στρατευμάτων), την τακτική κατάληψης και διατήρησης σημαντικών χώρων (για τη Μάχη της Κρήτης αναφέρεται η τακτική του αντιπτεράρχου Student περί δημιουργίας πολλών μικρών προγεφυρωμάτων και όχι ενός κέντρου βάρους και επέκταση τούτων μέσω συνεχών εναέριων ενισχύσεων έχοντας ως αποτέλεσμα την ένωση αυτών, την υποστήριξη της αεραπόβασης μέσω πολυβολισμών εκ των αεροσκαφών, ρίψης βομβών καθώς και των βρισκόμενων ήδη στο έδαφος στρατευμάτων, τεθωρακισμένων και Πυροβολικού).

Στο πλαίσιο της Μάχης της Κρήτης αναφέρεται ακόμα η πρόκληση σημαντικών απωλειών μεταξύ των αλεξιπτωτιστών, η επιχείρηση κατοχής και διατήρησης του αεροδρομίου του Μάλεμε, η μεταφορά εκεί της 5ης Ορεινής Μεραρχίας με αποτέλεσμα την κατάληψη ολόκληρης της νήσου (αναφορά από τη Γερμανική Στρατιωτική Διοίκηση για επικείμενη αποτυχία της επέμβασης εναντίον της Κρήτης και η καθοριστική στο σημείο αυτό συμβολή του αντιστράτηγου Meindl με την υιοθέτηση της τακτικής αυτού περί δημιουργίας ενός κέντρου βάρους).

Καταγράφονται επίσης οι επιτυχίες και οι αποτυχίες γερμανικών αεραποβάσεων με σημείο αναφοράς την Ολλανδία, Κόρινθο, Κρήτη, Λέρο και των Αρδέννες.

(μετάφραση) 3) Κρήτη 1941. Η κατάκτηση της Κρήτης ήταν μάλλον η πιο ενδιαφέρουσα και προκαλώντας πολλές κρίσεις γερμανική αεραπόβαση. Η πρώτη φάση περιείχε όλες τις προϋποθέσεις μιας οδεύουσας στην αποτυχία έκβασης. Το γεγονός ότι οι υπερασπιστές του νησιού προορίζονταν προς μια καθαρής μορφής άμυνα και δεν επιτέθηκαν αμέσως δυναμικά και με αποφασιστικό τρόπο στα πρώτα αποβιβαζόμενα στρατεύματα, τα έσωσε από την εξολόθρευση σε μια εξαιρετικά επικίνδυνη κατάσταση.

Απόφαση της γερμανικής διοίκησης ήταν να παρατάξει τις εφεδρείες της (την 5η Ορεινή Μεραρχία) παρά τη μη πλήρως ξεκάθαρη εκεί κατάσταση όπου οι πιθανότητες επιτυχίας παρουσιάζονταν πάρα πολύ λίγες, αναστρέφοντας μετά την απόβαση η δυναμική, αποφασιστική και καλά οργανωμένη επέμβαση της εν λόγω μονάδας την υπερέχουσα εκ του αντίπαλου έκβαση και μετατρέποντας την επικείμενη αποτυχία σε επιτυχία. Ένα σημαντικό μειονέκτημα για τον επιτιθέμενο ήταν η στην αρχή της επιχείρησης θαλάσσια κυριαρχία από τους Άγγλους, η οποία μπόρεσε να διαρραγεί μόλις μετά από ημέρες, με αποτέλεσμα να καταστεί εφικτή μια, αν και μη τελείως ασφαλής, θαλάσσια συγκοινωνία με το νησί.

Δ. Αίτια μη πραγματοποίησης μεγάλης κλίμακας αεραποβάσεων από τη γερμανική πλευρά προς Κρήτη.

Η αεραπόβαση στην Κρήτη είχε κοστίσει σημαντικές απώλειες που είχαν ποσοστιαία υπερβεί κατά πολύ τις απώλειες του γερμανικού στρατού στις προηγούμενες εκστρατείες του Β΄. Π. Π. Επειδή όλες οι διαθέσιμες γερμανικές μονάδες αλεξιπτωτιστών είχαν δραστηριοποιηθεί για την Κρήτη και είχαν μειωθεί εκεί στο 1/3 περίπου της αρχικής τους δύναμης, δεν υπήρχε κατά την έναρξη της εκστρατείας στη Ρωσία πρακτικά κανένα κατάλληλο σώμα ως προς την πραγματοποίηση μεγάλης κλίμακας αεραποβάσης. Παρομοίως, υπήρχε έλλειψη σε μέσα αερομεταφοράς.

Επιπλέον, υπήρξε ενδοιασμός στην Ανώτατη Γερμανική Στρατιωτική Διοίκηση, εάν θα ωφελούσαν μελλοντικά τέτοιου είδους αεραποβάσεις. Η στρατιωτική επιτυχία στην Κρήτη είχε κοστίσει πάρα πολύ ακριβά. Το σώμα Αλεξιπτωτιστών ωστόσο ανέκαμψε από το σοκ. Πραγματοποιήθηκε η ανασυγκρότηση και βγήκαν διδάγματα βάσει των εμπειριών. Ένα έτος αργότερα προετοιμάστηκε μια παρόμοια επιχείρηση εναντίον της Μάλτας.

Εδώ όμως, είχε χαθεί από τον ίδιο κυρίως τον Χίτλερ η εμπιστοσύνη για τέτοιου είδους επιχειρήσεις. Ήταν πλέον ακράδαντα πεπεισμένος ότι οι αποβάσεις από αέρα θα μπορούσαν να επιτύχουν μόνο μέσω πλήρους αιφνιδιασμού. Αφού όμως οι αεραποβάσεις στην Ολλανδία και Κρήτη είχαν αποκαλύψει το μυστικό, δεν θεωρούσε πλέον ως εφικτό τον αιφνιδιασμό και πίστευε ότι έχει παρέλθει ανεπιστρεπτί ο υποσχόμενος επιτυχιών χρόνος.